

Arrest

nr. 184 706 van 30 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 28 maart 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 28 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot

verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.03.2013 werd ingediend door :

I., K. (R.R.: ...)

geboren te S. op 24.03.1988

nationaliteit: Kosovo

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid. Het feit dat betrokkene sinds 2008 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, ingeburgerd is en een attest van inburgering voorlegt, Nederlands leert en spreekt en hiervan deelcertificaten voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Hij diende op 22.09.2008 een asielaanvraag in, die op 21.12.2009 werd afgesloten door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De duur van de procedure – namelijk 1 jaar en 3 maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Betrokkene haalt in zijn aanvraag aan dat hij een duurzame relatie heeft met mevrouw B., S. (RR: ...) en dat ze samen een kind hebben, zijnde E., I., geboren te Antwerpen op 25.11.2011. Beiden beschikken net als betrokkene over de Kosovaarse nationaliteit. Tevens beschikken ze niet over een geldig verblijfsstatuut in België. De gezinssituatie kan niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid vermits betrokkene niet aantoont waarom zijn partner en kind hem niet kunnen vergezellen naar Kosovo. Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven (RVV Arrest nr. 75.380 van 17.02.2012 en RVV Arrest nr. 80.233 van 26.04.2012). Betrokkene verklaart dat hij een medische regularisatieaanvraag indiende. Het is zo dat de aanvraag art. 9ter die verzoeker indiende op 21.09.2011 ontvankelijk werd verklaard op 16.01.2012. Op 14.05.2012 werd er echter een beslissing ten gronde genomen en werd de aanvraag ongegrond verklaard. Dit element vormt zodoende niet langer een buitengewone omstandigheid.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: *RvS* 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en

actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting van 22 maart 2017 wordt de advocaat van de verzoekende partij erop gewezen dat de verzoekende partij op 16 december 2016 aan Kosovo werd uitgeleverd. Bijgevolg bevindt de verzoekende partij zich niet meer op het grondgebied van het Rijk.

Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* onontvankelijk wordt verklaard, kan de verzoekende partij dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731). De Raad dient op te merken dat het belang van de verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien de verzoekende partij niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan zij geen voordeel meer halen uit het door haar ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf, die ingediend wordt op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, *quod in casu*, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989).

Ter terechtzitting wordt geen begin van bewijs aangebracht dat de verzoekende partij nog in België verblijft. Nu zij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging, in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, in België *in casu* niet meer mogelijk. Een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing kan de verzoekende partij in de gegeven omstandigheden dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang bij het beroep, gelet op de vaststelling dat de verzoekende partij geen in België verblijvende vreemdeling meer is in de zin van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, stelt de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij problemen heeft met de Kosovaarse autoriteiten waardoor zij haar aanvraag niet vanuit Kosovo kan indienen.

Er dient te worden benadrukt dat het de verzoekende partij toekomt, wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij haar aanvraag niet bij de Kosovaarse autoriteiten dient in te dienen, maar bij de Belgische diplomatieke post die verantwoordelijk is voor haar verblijfplaats. Met haar algemeen en vaag betoog ter terechtzitting toont de verzoekende partij niet aan dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing heeft. Immers, nu zij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging, in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, in België niet meer mogelijk.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS